

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 922/2022
14.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због три кривична дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тихомира Димковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 743/21 од 13.01.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 444/22 од 07.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тихомира Димковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 743/21 од 13.01.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 444/22 од 07.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 743/21 од 13.01.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења три кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. Кривичног законика, за која су му утврђене казне затвора у трајању од по 1 (једне) године па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору и време проведено на извршењу мере забране напуштања стана, како је то ближе одређено изреком пресуде.

На основу члана 87. у вези члана 78. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – реплике пиштоља црне боје, ближе описаног у изреци пресуде, који се након правноснажности пресуде има уништити.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати судски паушал у износу од 5.000,00 динара и да ОЈТ у Зрењанину надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 10.896,00 динара, а суду у износу од 21.911,20 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећени „НИС – Газпром Њефт“ Блок промет АД Нови Сад, ЈКП Градска Топлана Зрењанин и ЈКП Водовод и канализација Зрењанин и оштећене ББ, ВВ и ГГ су упућене на парницу, ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 444/22 од 07.06.2022. године одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Зрењанину и жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Тихомир Димковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 15. и 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и поступак врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ, који се не може користити у кривичном поступку и на коме се не може заснивати судска одлука, означава записник о вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику од 14.09.2021. године, обзиром да се ради о врсти вештачења које није одобрено од стране Акредитационог тела Републике Србије. Поред овога, као незаконит доказ бранилац означава и записник о идентификацији обуће Одељења криминалистичке полиције, Одсека за оперативну форензику од 02.09.2021. године, јер се радило о вештачењу трагова пронађених на лицу места са траговима обуће која је одузета од окривљеног односно о трасолошком вештачењу које је обавила ПУ Зрењанин, Одељење криминалистичке полиције, које такође није регистрована локација од стране Националног центра за криминалистичку форензику, да може да врши таква вештачења.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се суштински оспорава начин прибављања предметних доказа уз истицање да исти немају снагу вештачења, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Исти наводи, садржани у захтеву за заштиту законитости, браниоца окривљеног АА, били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је, као другостепени, поступао између осталог и по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Зрењанину К 743/21 од 13.01.2022. године. Апелациони суд у Новом Саду је у пресуди Кж1 444/22 од 07.06.2022. године изнео став да су ти жалбени наводи браниоца неосновани и за прихватање као правилног правног становишта првостепеног суда изнетог на странама 14. до 18. образложења првостепене пресуде, на страни 3. у трећем и четвртном пасусу, страни 4. у првом и последњем пасусу и на страни 5. у првом пасусу образложења другостепене

пресуде, изнео разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Наиме, наредбом ОЈТ у Зрењанину одређено је компаративно вештачење фотографија лица и тела и поверено државном органу у оквиру МУП РС - Националном центру за криминалистичку форензику, у складу са чланом 114. ЗКП, који је затим у складу са чланом 10. Закона о судским вештацима предметно вештачење поверио стручњацима у овој области који су запослени у том државном органу, у чију стручност није било разлога за сумњу, па како је по оцени овог суда наведено вештачење обављено у складу са одредбама закона, самим тим и записник о вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику од 14.09.2021. године представља доказ који се може користити у кривичном поступку.

При томе, истицање да наведена стручна лица нису стручњаци из области компаративне анализе снимака сигурносне камере и одузете одеће, не утиче на законитост самог доказа, већ се тим наводима браниоца оспорава одлука органа поступка коме ће поверити предметно вештачење.

Такође, није спорно да Одељење криминалистичке полиције у Зрењанину, које је извршило трасолошко вештачење, није одређено као одсек који може вршити ову врсту вештачења. Међутим, како је полиција у оквиру својих овлашћења, на законит начин прикупила доказе који су касније били предмет анализе од стране запослених радника оперативне форензике обучених за проналажење, изазивање и фиксирање трагова пронађених на месту догађаја, у које спадају и трагови газеће површине обуће, то по оцени Врховног касационог суда, предметни записник о идентификацији обуће од 02.09.2021. године сачињен од стручних и овлашћених лица, није незаконит доказ који је морао бити изузет из списка.

Из изнетог произилази да записник о вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику од 14.09.2021. године и записник о идентификацији обуће Одељења криминалистичке полиције од 02.09.2021. године (који је саставни део криминалистичко техничке документације), нису ни сами по себи нити по начину прибављања у супротности са одредбама ЗКП и самим тим не представљају доказе на којима се пресуда не би могла заснивати, па су супротни наводи захтева браниоца окривљеног, којима се указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Осталим наводима захтева бранилац истиче да су образложења побијаних пресуда нејасна и неразумљива, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Наводи браниоца, којима оспорава утврђено чињенично стање и полемиче са стручношћу лица која су обавила вештачење, представљају повреду члана 440. ЗКП.

Међутим, како чланом 485. став 4. ЗКП, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП, то се Врховни касациони суд у разматрање и оцену ових навода захтева није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић